

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quartum: est verbu[m] contemplane de relictionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Bermo de passiōe dñi

re fiebat dulcissima virgo mī filz z iōānes
et alie mulieres. Porerat vtrq; illa scripsi-
ma virgo lamēti z dicere: fili mi olim
solatio anie mee z gaudiū: nūc autē gla-
dus penerabilior oi mucrone acutissimo
O fili mi quē nouē mētib; in vtero tenui:
quē paruo lacte pauti: quē tortēs infantē et
paruulū in pānis inuolui. O infelix tibi
et mihi facta ē dies ista. Et q̄s post me-
deri vulnerib; dolorū meorū et mitigare
angustiā meā: Cū inspiciā rē filiū meū vt
leprosu factū q̄ speciosus eras p̄ filijs ho-
minū. Et maleficiū et reū cū iniq̄s depu-
tati: q̄ scis scōz es. Et fatuū z stultū i
q̄ recediti s̄ oēs thesauri sapie dei. Et ho-
stēz oim inimicū cū q̄b; affabilis: benignus
et dulcis sp̄ afficisti z sup̄ oia velut obātū
mei misere matris tue. Nā ecce iā moreris
z nihil mihi dicis. O fili dulcissime: O fi-
li amantissime ad quem confugiam: quis
mihi dabit solacium: O fili mi: domum
non habeo: pecunias non possideo: diuiti-
as nō teneo. Tūc tibi thesaurus eras:
z ecce in cruce moreris. O fili sapientissime
rūde mihi: loq̄re afflicte m̄i tue. Cū q̄ vi-
deret dñs matrē sic desolatā z mēre p̄ster-
natā: p̄mēdauit eā discipulo iōāni: discipu-
lū m̄i/ dicēs m̄i Dulcer ecce fili tuus. I.
iōānes q̄ secū iuxta crucē stabat. q. d. Istū
tibi relinq̄ q̄ erit tibi loco mei. Et tunc (vt
dicūt doctores) nō vocauit eā m̄no noie:
sed cōi ne ex terrore noie m̄ni si exp-
meret aggrauaret anim⁹ ei⁹. Et deide di-
xit discipulo: Ecce m̄ tua. hoc est cui reue-
rentiā z obsequiū p̄stabis sicut fili⁹ matri
In hoc docet filios p̄p̄t̄i parētib; affli-
ctis z eis in necessitatib; subuenire z obse-
quiū debitū impedere. Et ex illa hora ac-
cepit e⁹ discipul⁹ in suā. s. curā z diligenti-
tiā: vel in suā matrē p̄ specialem grāz z ado-
ptiōē factā aucto: itate sūmi impatoris.
Ber. Considera o aia deuota q̄lis fuit illa
comutatio: et dic ad btām virginē: Ioan-
nes tibi p̄ iōā tradidit: seru⁹ p̄ dño: discipu-
lus p̄ m̄go: filius zebedei p̄ filio dei: pur⁹
bō p̄ deo vero: quō nō tuā affectuosissimā
aiam p̄trāssit hui⁹ hec auditio q̄n n̄ra lz
saxea: lz ferrea pectora sola scindit reco-
datio: Heculle. O q̄mare fiebant ambo
et maria z iōānes: nō cessabāt funderē lz
chrymas z p̄ nimio dolore loq̄ nō poterāt

Pensē? quō in hac p̄mēdaciōe anziabat
cor virginē: q̄ ei p̄ filio alien⁹: et p̄ hoie
deo hō pur⁹ dabat. Quis hec deuota me-
ditatiōe p̄sans poterit p̄tinere a lachry-
mis: Narrat Carthusien. in libro de vita
chri. de q̄dam viro religioso q̄ in hoc s̄bo
Dulcer ecce fili tuus: tantā hūit p̄passiōz
q̄ q̄nēscūq; de hoc cogitabat: lachrymas
vbrimas emittebat. Unde q̄n cogitabat
passiōē dñi z veniebat ad locū istū cor⁹
in lamēta et lachrymas soluebat. Et ac-
dicit Hugo de sc̄to victo. Et hac p̄mē-
datiōe intelligim⁹ nō solū iōānez: sed z to-
tā ecclīaz virginē p̄mendatā: et q̄ brā vir-
go nō solū iōāni in matrē tradidit: imo toti
ecclīe vniuersisq; pctōib; in matrem assū-
gnat. O igit pctōz ecce m̄ tua. O dulce
verbū. O verbū solatioz z gaudiosum.
Ecce m̄ tua. Ip̄a est m̄ dei z homis. O
pctōz si maria est m̄ tua: q̄ ielus est frater
tuus: z pater ei⁹ est p̄ tu⁹: q̄ z regnū ē be-
reditas tua: q̄ z grā marie quā iuenit ap̄
deū est thesaur⁹ tu⁹: q̄ dilige eā z venera-
ret ex hac hora accipe eā in tuā vt ip̄a rā-
dē te recipiat in glām suā. Hec. Ale videt
licet Hugo.

Quartū est verbū con-
replande derelictiōis: q̄n. s. clamauit circa
horā nonā p̄ doloris angustia se derelictū
a p̄e dicēs voce magna: Heli heli lāma
azabthani. i. deus me⁹ de⁹ meus q̄re me
dereliquisti: id est tāacerbis penis exposuit
sti. Loq̄tur ibi hūanitas vt sue pene ma-
gnitudine oñderet. Ita em̄ grauit̄ torq̄ba-
tur acti nō dei fili⁹ sed eius inimic⁹ esset.
Dicit q̄ se derelictū a deo nō q̄ ad solutiōz
vniōis: sed q̄ ad subtractiōez p̄tēctiōis: vt
dicit glo. Nullū em̄ iuuamē doloris miti-
gatiū recipiebat ab eo. Derelictū igit se
clamat: q̄ lz multi p̄p̄t̄i deū m̄lta passi sint:
oibus t̄n aliq̄d solatiōis de⁹ ministrabat
Chri⁹m s̄b totalit̄ dolore z pene subiecerat
vt doleret q̄ntuz dolere poterat. O dñā dul-
cissima q̄nto dolore tenebaris q̄n filiū sic
clamantē audiebas. O siq̄s deuore p̄sā-
ret ex q̄antio genitū: ex q̄amaro plāctu
hec vox in cruce p̄rupit ab ore dñi. Null⁹
est t̄n haberet pectus ieruz q̄n molliret
p̄p̄tēctiōē: si saxū q̄n frāgeret p̄passiōē:
si lignū q̄n flecteret deuotiōē: si erēū q̄n lē-

De gratiosa locutiōe Fo. XXXIX

q̄retur p̄platiōe. Cū aut̄ sic clamasset q̄
dā illic stantes. s. milites romani (fm Die
rony) idioma hebraicū ignōrātes dixerūt
Helā vocat iste.

Quintū est verbū me-
morāde attractiōis: qz vitz volēs nos effi
caater attrahere ad le ostendēs q̄ntū ha
beret n̄re saluz desiderū dixit: Sitio. **Q**
q̄ desolatoriū fuit verbū illd̄ m̄ri sue z a
lys cū ea ex̄ntib. Ad litterā existimare po
tes q̄ in rei sitate sitiebat: qz p̄pter nimīū
laborē z sanguis effusione tor̄ desiccāt
z adustus erat: p̄pter qd̄ vltra modū sitie
bat. Hec̄t̄ p̄pter illā sitim corpālē sedādā
clamabat: sed p̄pter sitim spūalē n̄re salu
tis manifeste nobis p̄palandā. Augustin.
Quid sitis dñe iesu: sitis tua salus mea: ci
bus tu? redēptio mea. Et Bern. **Q** bōe
iesu coronā spīeā sustines: de tuis vulne
ribus taces: z p̄ sola siti clamas. Sitio. i.
salutē hoīz desidero. Idē. Sitio qz r̄ps:
nō doleo. **Q** dñe qd̄ sitis: fidē vīam: salu
tē vīam: gaudiū vestrū: p̄ aiāz vestrarū
q̄ mei p̄pis cruciat̄ me tenet: z si n̄ mei
salutē vī m̄m̄m̄. Hec̄ ille. Dicebat gif
Sitio. i. salutē oīm d̄sidero: qz p̄ oībz mo
rioz: z p̄ oībz vitā meā offero. **Q** grauis
dolor tūc illi? aīn d̄ygebat cū videbat i
numeros futuros q̄ a pctis ad p̄niam nū
q̄ redirēt: q̄bus nec passiōis sue vīr̄ p̄
eoz duriciā esset in aliq̄ pfutura. Ut em̄
dicūt theolōgi. **Q** passio ch̄i fuerit suffi
ciētissima p̄ salutē oīm: tū illi? effectū non
p̄sequūtur illi q̄ pctā deponere nolūt. Au
dite illi o pctōres. Audite: p̄ vobis cla
mat amorosissimus iesus. Cur saxeā cor
da nō rūpitis: Cur tāclementissimo dño
nō p̄patim̄i: p̄ vobis dicit: Sitio: Et h̄
gūt verbo acceperūt illi maligni materiā
cū vlc̄r̄? verādi: z dederūt ei spōgiā p̄
porositatē de aceto multū imbibita: arun
dim cū isopo herba amara circumstā et
ligatā. Ecce q̄lis cena dabat dño. **Q** nos
misi qd̄ facim̄ q̄ delicias q̄rim̄. **Q** q̄du
rus est hic sermo p̄ carnalib. Bern. Non
est cibus adeo arid̄ q̄ nō efficiat sapid̄:
si illi? aceti qd̄ dño p̄pinatū est p̄dimēto
fuerit tēperat̄. **Q** consideratio hui? aceti do
mino p̄pinati debz in nobis causare tripli
cē affectionem vīrtutis. **Q** Prima est affe

ctio sc̄r̄e et p̄te p̄passiōis: qz vitz talis p̄o
nobis pati voluit de? iō sibi p̄pati debē?
illā amaritudinē n̄ris p̄tis imputantes.
Amb. Ne tibi amaritudo pctōz meoz p̄
q̄ tollēda tanta fuit amaritudo passiōis
ch̄i necessaria. **Q** Secda est affectio p̄p̄te
macerandiōis delicioza cibaria ab d̄o r̄do:
qz sic d̄t Bern. Nō est cibus adeo arid̄?
Q Tertia est affectio necessarie correctiō
nis. s. vite n̄re: qz q̄ negligūt correctiōz et
p̄p̄tā salutē: p̄seuerātes i vicijs suis: ch̄o
nraz salutē iūcti acētū p̄pinat cū calamo
i. cū volūtate sua: deuotiōe z sc̄ritate va
cua: vana et inutil.

Sextū est verbū ma-
gnificāde p̄sumatiōis: qñ vitz accepto ace
ro d̄t: **C**osummati est. vbi p̄siderāda est
triplex p̄sumatio. **Q** Prima est p̄sumatio
amoris siue charitatis: quā plēnissime oīz
dit ch̄s in ope redēptiōis hūane. **Q** Sec
cūda est p̄sumatio doloris. s. oīs gn̄is pe
naz q̄bus circūdatū vlt̄ totū ch̄i corpus.
Q Tertia ē p̄sumatio vītat̄. s. ipletōis oīz
p̄phetiaz. Dicit **C**osummatū est. **C**ō
sumatū est inq̄ euidentissimū signū amor̄
mei ad humanū gen̄: p̄sumat̄ est oīs la
bor̄ quē suscipere venerā: p̄sumate sunt oēs
p̄phetie q̄ de mea passiōe loq̄bant. Et h̄
totū p̄ri meo offero p̄ redēptiōe gn̄is hui
mani. Et aduerte q̄ hec p̄sumatio nō fuit
it sine notabili angustia. Nō dubiū q̄ n̄
rabilē dolorē habuerit ch̄us p̄sumando
oīa p̄pessa. In hoc hēm̄ documētū q̄
in fine cuiuslibz opis partē hūris: pura o
ratōis: psalmodie: diuini officij: aut pegri
natōis: dēm̄ facere sūmā l̄epilogū: z sic i
sūmā totū offerre deo. **Q** n̄ officij eccl̄ia
sticū sp̄ in collecta zcludit: q̄ iō collecta d̄t
qz in ea tota vīz officij q̄st̄ in sūmā colle
cta est. Breuit̄ q̄ in sūmā collige d̄s pas
sionis articulos z p̄ ea gr̄as age deo p̄ri et
ch̄o saluatori d̄i. **C**osummatū est. vel alit̄
vt deuotio ministrabit. Aug. Felix q̄ p̄t
dicere cū iesu **C**osummatū est. Nō em̄ va
tur denari? diuini? incipiētib: sed finētib:
et corona nō currētib: sed pueniētib. In
choa p̄niam et p̄sumatā.

Septimū est verbū imi
tāde p̄mendatiōis: qñ. s. dñs iesus p̄p̄o
55